

Abstrakt

Cílem této bakalářské práce je porozumět tomu, jak vnější podpora pro secesionistické hnutí ovlivňuje strategii mateřského státu vůči němu. Tato otázka prozatím nebyla dostatečně prozkoumána a zůstává nadále relevantní. V práci je testována teorie vnější bezpečnosti secesionistických konfliktů. Ta předpokládá, že pravděpodobnost budoucí války a vyšší úroveň vnější podpory vede mateřské státy k zaujmutí represivnějších strategií vůči secesionistům. Pravděpodobnost budoucí války je v tomto případě chápána jako určovaná relativní náchylností regionu k válce a hloubkou etnických rozkolů mezi danými skupinami. V práci jsou provedeny dva páry komparativních případových studií, konkrétně Jižního Súdánu a Ogadenu, respektive Kosova a Republiky Srbská Krajina. Závěrem práce je, že zmíněná teorie vysvětluje případy Ogadenu a Republiky Srbská Krajina, nicméně nikoliv případy Kosova a Jižního Súdánu. Možným vysvětlením je fakt, že v těchto případech byly secese podporované ze strany Spojených států amerických, mezinárodně dominantní mocnosti, jež ovšem usiluje o regionální stabilitu.